

eltöröljék, mondjuk 2017. január elsején. Ha a parlamentek meg kívánják kötni saját kezüket, egyszerűen hoznak egy törvényt.

Aktuális döntések hatásai jóval később következnek be. A döntések mindig megfordíthatók, parlamentek könnyedén hozhatnak egy új törvényt, ez a költségcsökkentések esetében is igaz. Minden visszafordítható egy demokráciában. Európának továbbá vannak eszközei, amelyekkel biztosítható, hogy a kötelezettségvállalások hosszú távon megtartsák értéküket. A felügyelet leginkább a jelenlegi költségvetési hiány meghatározásában dolgozik, de segíthet értékelni a politikai döntések jövőbeli következményeit is. A reformok nyomán bekövetkezett változásokat a gazdaságban már képesek kiértékelni, de ezekhez erős technikai képességek és nagy mennyiségű adat szükséges. Az Európai Bizottság ritkán képes elvégezni ezt a munkát, viszont együtt a független nemzeti felügyelettel részletesen meg tudják állapítani a jövőbeli effektusait bizonyos kormányzati lépéseknek. Tehát a kormányok nem tehetik meg, hogy egyes döntéseik eredményei ne feleljenek meg az általuk ígérteknek.

Az a stratégia tehát, amely szerint adócsökkentést követően csak később csökkentsék a kiadásokat, megvalósítható, annak ellenére, hogy egy ilyen stratégiát nehézkes lenne bevezetni és betartatni. Hiteles lenne mindenképpen, és kompatibilis is, de csak ha nagyon erős mechanizmusokkal képesek lennének felügyelni mind nemzeti, mind európai szinten. Persze nem mindenki ért egyet azzal, hogy egy ilyen stratégia lehetséges vagy kívánatos, de ez már egy teljesen más kérdés.

GAYER MIHÁLY

Az Obama-doktrína és a súlypontáthelyezés Ázsiába

RALPH A. COSS: THE OBAMA DOCTRINE & THE

PIVOT TO ASIA

PACNET NEWSLETTER, 2014. VI. 04.

Obama elnök 2014. május 28-i West Point-i beszéde több fontos üzenetet közvetített mind az amerikai, mind a nemzetközi közösség felé. Azonban semmiképpen sem azt, hogy az USA elköteleződése csökkent volna az amerikai külpolitikai súlypont Ázsiába való áthelyezése vagy Ázsia gazdasági kiegyensúlyozása iránt. Azonban mivel ez a sokat hangoztatott ázsiai politikai irányelv nem került megemlítésre, egyesek, különösen Ázsiában, komolyan aggódnak amiatt, hogy az amerikai kormányban kétségek merültek fel ezzel kapcsolatban vagy egyenesen lemondtak róla. Akik ettől tartanak, valószínűleg elsiklottak néhány kulcsfontosságú tényező fellett, habár ezért a félreértésért némiképp az Egyesült Államok is felelős.

A PacNet Newsletter szerkesztősége szerint, ha az elnök legalább csak megemlítette volna az ázsiai kiegyensúlyozást, az elejét vette volna a hiánya jelentőségét tárgyaló vitáknak. Jó szemléltető példa a Bangkok Post egyik szalagcíme: „Obama hallgat az ázsiai súlypontról”. Valóban, a súlypontváltás témája elmaradt.

Obama azt kijelentette, hogy „az ellenőrizetlen regionális erőszak – Kelet-Ukrajnában, a Dél-kínai-tengernél, vagy bárhol a világon – elkerülhetetlenül hatással lesz szövetségeseinkre, így akár katonai erőinket is bevethetjük.” Ugyan Ukrajnát és a Dél-kínai-tengert egy mondatban említeni erős túlzás, de akkor sem jelenti az ázsiai helyzet fontosságának elhanyagolását vagy lebecsülését.